

ОСНОВНЕ СТВАРИ КОЈЕ ТРЕБА ДА ЗНАШ О ЦРКВИ

Бен Фоли

ServeNow 

Основне ствари које треба да знаш о цркви

The Basic Things You Need to Know About the Church (Serbian)

By Ben Foley Editor: Lars B. Dunberg

Copyright © 2015 by ServeNow.

Used by permission. All rights reserved.

ISBN 979-8-90086-014-5

Уколико није другачије назначено, коришћен је превод Светог писма: The Holy Bible, New Serbian Translation Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.® Used by permission. All rights reserved worldwide. Свето писмо, Нови српски превод Copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.® Користи се уз допуштење. Сва права задржана.

ССП стоји за: Библија Савремени српски превод, Serbian New Testament: Easy-to-Read Version (ERV-SR) Copyright © 2003 by Bible League International. Преузето са одобрењем. Сва права задржана.

Чарнић стоји за: Нови завет превод др Емилијана Чарнића © 1990 Serbian New Testament C262 Published for The Gideons International AA8 UBS-EPF 1990-25M

Published by *ServeNow*

TBTbooks@weservenow.org

www.weservenow.org

Основне ствари које треба да знаш о Цркви

Увод

Црква Исуса Христа је најлепше „окупљање људи“ на земљи. Она је свакако имала, и наставља да има, своје проблеме и мане; али када Црква функционише онако како је позвана да функционише, нема ничег сличног њој на планети. То је оно што је Исус рекао да ће „изградити“. Управо кроз Цркву Свети Дух данас делује на земљи.

Али шта је Црква? На шта је позвана? Како би требало да функционише? Како изгледа здрава Црква?

Реч Црква

Сама реч „црква“ се у Библији први пут помиње у јеванђељима, када Исус користи овај термин. Она се појављује 79 пута и само у Новом завету. Грчка реч за цркву је *eklesia*. *Ekleisia* потиче од две речи које значе „позив“ на „окупљање“. Идеја је да Цркву чине они који су „позвани“ (из греха и света) да буду власништво Исуса Христа. Божији народ се „окупља“ и затим „иде напред“ у његово име, одражавајући његов карактер, ауторитет и моћ.

Место састанка Цркве

Историјски гледано, Црква се састајала на много различитих локација и у различитим

окужењима. Првобитно место састанка ране Цркве једно време биле су синагоге, а затим домови верника. Данас постоје цркве које се састају у ономе што сматрамо црквеним зградама, али и на разним местима као што су равни кровови, испод дрвећа, у школским зградама, кућама, хотелима, биоскопима, па чак и хиндуистичким храмовима!

Црква није место где се људи окупљају, већ су црква људи који припадају Исусу Христу и који се окупљају. У ствари, тек када је хришћанство постало званична религија Римског царства под царем Константином, црквене зграде су почеле да се подижу за јавна богослужења.

Прва употреба речи Црква

Реч црква се први пут користи у Матеју 16:18. Исус је, као одговор на Петрову изјаву да верује да је он Христос, Син живог Бога, рекао: „А ја ти кажем да си ти Петар, и на тој стени сазидаћу цркву своју, и врата пакла је неће надвладати“ (Матеј 16:18).

То значи да особа постаје део заједнице, коју Исус гради када он или она прими, поверује и исповеди личну веру у Господа Исуса Христа.

Широм света, верници се окупљају са другим верницима у контексту локалне црквене заједнице. Постоје одвојена окупљања верника на различитим локацијама, али смо у Христу сви једно тело. На небу ће се сви које је Исус откупио, заједно клањати Богу око престола.

Како се постаје члан Цркве?

Само присуствовање црквеним службама не чини некога правим чланом Цркве. Чак ни то што си званични члан локалне цркве не значи

аутоматски да заиста верујеш у Христа и припадаш њему. Само зато што су твоји родитељи хришћани и припадају цркви не значи аутоматски да поседујеш веру коју поседују твоји родитељи или баке и деке. Питање је, да ли припадаш Исусу Христу својом вером у њега?

Истинита Црква се састоји од свих оних који су се покајали и поверовали у Исуса Христа, будући да су наново рођени, припадају њему.

У Библији постоји много различитих илустрација Цркве које нам помажу да је разумемо. Ево неких од њих:

Тело

Он такође пише о телу Цркви у Коринту. *Као што у телу има много удова, а сви ти удови, иако их је много, чине једно тело* (1. Коринћанима 12:12).

Апостол Павле пише Цркви у Ефесу: *Бог је све покорио под његове ноге и поставио га над свиме, за главу Цркве. Она је његово тело, пунина онога који све испуњава у свему* (Ефесцима 1:22-23).

Као што тело, иако је једно, има много удова, а сви његови удови чине једно тело, тако је и са Христом. То није контрадикција, већ невероватна стварност. То је, такође, разлог зашто је битно да радимо заједно, а не свако за себе, под ауторитетом и вођством Исуса. Тело не може и не треба да буде подељено или изоловано.

Сваки део тела који обавља свој посао је неопходан за целокупно здравље, раст и снагу тела. 1. Петрова 4:10-11 каже: *Као добри управитељи разноврсних Божијих дарова, служите једни другима даром који је свако од вас, милошћу Божијом, примио. Ко проповеда, нека то чини као да проповеда саме речи*

Божије. Ко служи, нека то чини снагом коју даје Бог, тако да се у свему прослави Бог кроз Исуса Христа. Њему припада слава и сила од сад и довека. Амин.

Невеста Христова

Апостол Павле прави ово поређење са младенцима у Ефесцима 5:25-27: *Мужеви, волите своје жене, као што је Христос волео Цркву, те је дао свој живот за њу, да је посвети, очистивши је купањем у води с речју, те да изведе пред себе Цркву у пуној слави, без мане и боре, или томе сличног, да буде света и непорочна.*

Исус је обећао својим ученицима у Јовану 14:2-4 да ће се вратити на небо да им припреми место. Обећао је да ће се једног дана вратити да нас поведе код себе. Будући да су Јевреји, ученици су разумели да је Исус користио хебрејски језик и симболику венчања.

Пре него што би се јеврејска невеста и младожења венчали, мушкарац би припремио место за живот себе и своје жене, често градећи засебне стамбене просторије спојене са очевом кућом. Током овог времена, невеста је требало да се спреми за тај „велики дан“. Требало је да буде спремна, јер је младожења могао доћи по њу у било ком тренутку! Сам дан венчања нису унапред одредили младенци, већ је на оцу било да одлучи када је право време.

Исто тако, и ми морамо бити спремни у сваком тренутку за Исусов долазак. Наш задатак је да се припремимо на земљи да бисмо били с њим у вечности. Бдите, стога, јер не знате у који дан ваш Господ долази. Ово знајте: ако би домаћин знао у који ноћни час ће лопов доћи, бдео би и не би дозволио да му

провали у кућу. Зато и ви будите спремни, јер ће Син Човечији доћи у час када не мислите (Матеј 24:42-44).

Морамо се припремити тако што ћемо живети за њега вером, служити му и чинити добра дела у његово име. Ми смо, наиме, његово дело, створени посредством Христа Исуса, да чинимо добра дела која је Бог унапред припремио за нас (Ефесцима 2:10).

Породица

Црква се често назива Божијим укућанима или Божијом породицом, а ми се називамо Божијом децом!

У Посланици Галатима 6:10 (Чарнић) пише: *Стога, дакле, чинимо добро свима док имамо времена, а највише онима који припадају нашој верској породици.*

Ефесцима 2:19 додаје: *Стога, дакле, више нисте странци и дошљаци, него суграђани светих и укућани Божији.*

Галатима 3:26-28 то објашњава на следећи начин: *Стога сте сви деца Божија посредством вере у Христа Исуса. Јер, сви ви који сте се у Христа крстили, у Христа сте се обукли. Зато нема више ни Јеврејина ни Грка, ни роба ни слободнога, нема више ни мушко ни женско, јер сте сви једно у Христу Исусу.*

Прави верници су усвојени у Божију породицу и постали део његовог домаћинства. Не постоји већа привилегија и већи осећај припадности од тога. Од познавања Бога као нашег Оца ништа не може бити блискије. Ово нас чини браћом и сестрама у Христу. Чињеница је и да Божија породица превазилази људску породицу. Божија породица је нешто што траје вечно.

Стуб и темељ истине

1. Тимотеју 3:15 нам каже: *...ти знаш како треба да се поведеш у Божијем дому, који је Црква живога Бога, стуб и упириште истине.*

Стубови су оно што подржава грађевинску конструкцију. Темељ зграде је кључан. Ако су стубови слаби, а темељ није правилно постављен, цела зграда или кућа ће имати проблема и бити у опасности од урушавања. Црква мора да проглашава и примењује реч Божију да би била со и светлост, каква треба да буде у овом свету. Она је стуб и темељ истине усред многих лажи и обмана овог света.

Заједница

1. Петрова 2:9 нам каже: *А ви сте изабрани род, царско свештенство, свети народ, народ који припада Богу...*

Црква је заједница следбеника Христа. Црква је група људи, ма колико велика или мала, које је Исус позвао и који припадају њему. Иако још увек припадамо земаљској заједници у којој живимо, наше држављанство је сада првенствено небеско! Филиплјанима 3:20 нас подсећа: *А наша отаџбина је на небесима, одакле очекујемо Спаситеља, Господа Исуса Христа...* Црква је Исусова заједница!

Духовна војска

У 2. Тимотеју 2:3 апостол Павле пише свом ученику: *Придружи ми се у злопаћењу као добар војник Христа Исуса.*

Он наставља на исту тему у 2. Коринћанима 10:3-5: *Ако и живимо у свету, не боримо се по светским мерилима. Јер, оружје којим се боримо није*

људско, него има божанску силу да руши утврђења. Ми рушимо мудровања и сваку узноситост која се противи богопознању, те заробљавамо сваку мисао да је потчинимо Христу.

Павле, такође, пише цркви у Ефесу: Уосталом, јачајте у Господу и његовој моћној сили. Ставите на себе сву борбену опрему Божију, да бисте могли одолети ђаволским лукавствима. Ми се, наиме, не боримо против људи од крви и меса, него против главарства и власти, против сила које владају овим царством мрака, против злих духова у небеским просторима.

Тога ради, ставите на себе пуну Божију борбену опрему, да бисте се могли одупрети у зли дан, те да овако припремљени, можете чврсто стајати. Стога, будите спремни! Опашите бедра опасачем истине, а на себе навуците оклоп праведности. Ноге обујте спремношћу која долази од Радосне вести мира.

Уз све то, узмите штит вере којим ћете моћи да погасите све огњене стреле Злога. На главу ставите кацигу спасења, и прихватите мач Духа, који је реч Божија. Са сваком молитвом и молбом молитве се у свакој прилици у Духу. Уз то бдите и истрајно се молите за све свете (Ефесцима 6:10-18).

Наша битка није против других људских бића. Наша битка је духовна битка против ђавола и његових демона. Начин на који се боримо није начин на који се свет бори, оружјем које је направио човек; већ Божијом речју и на коленима у молитви! Црква је духовна војска верника, који свакодневно живе облачећи Божији оклоп и користећи духовно оружје, које нам је дао да би други могли да упознају слободу која постоји у Исусу!

Духовни дом и свето свештенство

У 1. Петровој 2:4-5 (ССП) читамо: *Приђите њему, Живом камену, који су, додуше, људи одбацили, али је у Божијим очима изабран и драгоцен, па се као живо камење уградите у духовну кућу, да budete свето свештенство, да кроз Исуса Христа приносите духовне жртве које су Богу миле.*

Према Мојсијевом закону, Израелци су требали да приносе животиње и друге жртве Богу. Левијево племе је било одвојено за свештенике за целу заједницу. Требало је да приносе жртве у самом храму, који је био одвојен за богослужење. У њему је Бог био присутан.

Међутим, сада, под новим заветом, који је Исус склопио са нама, ми, Божији народ, смо храм, духовни дом, у коме обитава Божије присуство! 1. Коринћанима 6:19 каже: *Или, зар не знате да је ваше тело храм Духа Светога који је у вама, и кога имате од Бога?*

Дакле, као Божији храм, укућани и свештеници, треба да „*кроз Исуса Христа приносите духовне жртве које су Богу миле*“. Те духовне жртве укључују цео наш живот и наше тело, нашу хвалу, захваљивање, давање, чињење добра и међусобно помагање и помагање другима.

Римљанима 12:1 нас охрабрује: *Зато вас заклињем, браћо, милосрђем Божијим, да принесете себе Богу као живу жртву, посвећену и богоугодну, да то буде ваша духовна служба Богу.*

Јеврејима 13:15-16 наставља: *Христовим посредством, дакле, приносимо стално хвалу Богу као своју жртву, то јест, плод усана које исповедају његово*

име. Не занемарујте заједништво и доброчинства, јер такве жртве угађају Богу.

Сврха Цркве

Објављивање Божијих славних дела: богослужење

Ова сврха је јасно објашњена у 1. Петровој 2:9-10: *А ви сте изабрани род, царско свештенство, свети народ, народ који припада Богу, одређен да објави славна дела онога који вас је из таме позвао у своју чудесну светлост. Некада нисте били народ, а сада сте Божији народ, некада нисте уживали милосрђе, а сада сте примили милосрђе.*

Црква је на земљи мини-слика слављења Бога на небу (Откривење 4-5). Богослужење на небу није фокусирано на објављивање наших заслуга, већ Божијих. Посебно је усмерено на слављење и величање Бога због његове милости коју нам пружа у Христу. Исто тако, ово прославља Христа и сведочи о његовој откупљујућој крви.

Црква треба да промовише и објављује доброту, милост, наклоност и спасење, које се налазе у Исусу Христу. Њега и његова славна дела треба да обзнањује по целој земљи. Богослужење треба да буде значајна карактеристика и пракса Божијег народа када се окупља. Тада славимо Христа, његово присуство, моћ и потпору.

Моли се

Колошанима 4:2 каже: *Будите постојани у молитви, бдите у молитви са захваљивањем.*

У 1. Тимотеју 2:1-6 пише: *Пре свега, молим вас да се прошње, молитве, молбе и захваљивања приносе за све људе; за цареве, и за све који су на власти, да*

проживимо тих и спокојан живот у свакојврсној побожности и честитости. Ово је добро и угодно Богу, нашем Спаситељу, који хоће да се сви људи спасу, и да упознају истину. Јер један је Бог, и један је посредник између Бога и људи – човек Исус Христос. Он је дао свој живот као откуп за све људе, што је било посве-
дочено у право време.

Црква треба да молитву учини својим првим приоритетом. Треба да се молимо у свако доба, за све и да се окупљамо ради молитве као црквено тело.

Објавите мудрост Божију

Његова намера је била да се сада, кроз Цркву, поглаварима и властима на небесима обзнани многострука Божија мудрост, у складу с његовим вечним нау-
мом, који је остварио у Христу Исусу, нашем Господу (Ефесцима 3:10-11 ССП).

Црква је средство кроз које се објављују и от-
кривају путеви и мудрост Божија. Управо се кроз Цркву (оне које је Христос откупио) види и разу-
ме многострана и несхватљива мудрост Божија.

Начините и поучите Исусове следбенике

Исус рече: Дата ми је сва власт на небу и на земљи. Зато идите и начините све народе мојим ученицима, крстећи их у име Оца, Сина и Светога Духа. Учите их да држе све што сам вам заповедио. Ево, ја сам с вама у све дане до свршетка света (Матеј 28:18-20).

Апостол Павле пише у Ефесцима 4:11-16 (ССП): Он је дао једне за апостоле, а друге за пророке, једне за еванђелисте, а друге за пастире и учитеље, да припреми свете за дело служења, за изградњу Христовог тела, док сви не дођемо до јединства у вери и

спознању Сина Божијега, до савршеног човека, до пуне мере Христовог раста.

Тада више нећемо бити нејач којом се поигравају таласи и коју носи сваки ветар учења које људском преваром и лукавством води у замку заблуде. Него, држећи се истине, у љубави, у свему ћемо израсти у њега, који је Глава – у Христа.

Он чини да цело Тело – повезано и уједињено сваким подупирућим зглобом – расте и изграђује се у љубави, сразмерно делотворности сваког појединог дела.

Црква треба да дође, а затим да иде. Она се „окупља“ да се охрабри, подстакне, опреми и оснажи како би расла јака, здрава и зрела. Она треба да „иде“ и ствара посвећене следбенике Исуса Христа. Црква прво мора да постане ученик да би стварала друге ученике. Ученик је онај који учи од Исуса да би постао попут њега. Када се посветиш Христу, можеш помоћи другима да постану слични њему!

Практикуј одговорност и примењуј црквену дисциплину

У Матеју 18:15-20 читамо: *Ако твој брат сагреши против тебе, иди к њему и укажи му на његов грех док си насамом са њим. Ако те послуша, задобио си брата. А ако те не послуша, поведи са собом још једног или двојицу. 'Свака оптужба мора да се потврди само на основу изјаве два или три сведока.'* А ако не послуша њих, реци цркви. А ако не послуша ни цркву, нека ти буде као многобожац и порезник.

Заиста вам кажем, ако шта пресудите на земљи, биће пресуђено на небу; а што разрешите на земљи, биће разрешено на небу.

Поново вам кажем, да ако се двојица од вас на земљи удруже у молитви и затраже било шта, даће им Отац мој који је на небесима. Јер где су двојица или тројица сабрања у моје име, и ја сам тамо међу њима.

Црква треба да се међусобно позива на одговорност. Грех не треба толерисати, одобравати и прихватаати ни у нашим животима, ни у Цркви. Са грехом треба да се поступа директно и онако како нам је Исус рекао. Као Божија деца и представници, сведочанство Христово треба да одражавамо пред светом. Исус обећава да када се међусобно позивамо на одговорност и обрачунавамо се са грехом у нашим животима и Цркви, благослов његовог присуства и моћи биће са нама. Ако то не учинимо, сведочанство Цркве ће бити искривљено и исмевано, што ће резултирати неефикасношћу и бесплодношћу.

Сакраменти

Свето писмо учи да постоје две важне радње које треба да практикују они који верују у Христа. Прва је крштење, а друга је причешће, или Господња вечера.

Крштење

Исус је рекао својим ученицима у Матеју 28:18-19: *Дата ми је сва власт на небу и на земљи. Зато идите и начините све народе мојим ученицима, крстећи их у име Оца, Сина и Светог Духа...*

Крштење је чин послушности Христу и доказ наше припадности њему. То је поистовећивање са њим у његовој смрти и васкрсењу и представља наше умирање греху као што је Христос умро за наше грехе; и наше васкрсење у нови живот као

што је Христос васкрсао у нови живот! Римљанима 6:3-4 каже: *Или, зар не знате да смо ми, који смо крштењем сједињени с Христом Исусом, истим крштењем сједињени и с његовом смрћу? Тако смо, дакле, крштењем сахрањени с Христом у његову смрт, да бисмо, као што је Христос устао из мртвих Очевој славном силом, и ми могли да живимо новим животом.*

Крштење је чин који следи након што смо поверовали у Господа Исуса Христа. То је образац који нам је остављен у Новом завету – особа прво поверује у Христа, а затим се крсти. На пример, када је апостол Павле проповедао Јеванђеље у Делима апостолским 18:8, помињу се многи Коринћани који су га чули поверовали и крстили се.

Причешће

Апостол Павле је написао у 1. Коринћанима 11:23-26: *Ја сам, наиме, примио учење од Господа које сам и вама предао: да је Господ Исус оне ноћи када је био предат узео хлеб, захвалио Богу и преломио га, рекавши: „Ово је моје тело које се даје за вас. Ово чините мени на спомен.“ Тако је узео и чашу после вечере и рекао: „Ова чаша је Нови савез по мојој крви. Кад год је пијете, чините то мени на спомен.“ Заиста, кад год једете хлеб и пијете чашу, навешћујете смрт Господњу док се он не врати.*

Причешће нас подсећа на Господњу жртву на крсту за наше грехе. Помаже нам да се поново фокусирамо на њега и сетимо се шта је учинио за нас.

Како треба да се односимо једни према другима у Цркви?

Љубав, поштовање и покорност међусобно практикујте у Христу

Покоравајте се једни другима у страху пред Христом (Ефесцима 5:21).

Служите једни другима

У Цркви, као браћа и сестре у Христу, сви смо једнаки. Римљанима 12:6-8 каже: *Имамо различите дарове по милости коју смо примили од Бога. Ко има дар пророштва, нека га користи у складу са својом вером; ко има дар служења, нека служи; ко има дар поучавања, нека поучава; ко има дар тешења, нека теши; ко има дар давања, нека буде дарежљив, ко има дар управљања, нека буде вредан; ко има дар исказивања милосрђа, нека буде радостан.*

У 1. Коринћанима 12:27-28 ова тема се наставља: *Дакле, ви сте тело Христово и делови тела појединачно. А Бог је у Цркви поставио прво апостоле, друго пророке, треће учитеље; затим чудотворце, исцелитеље, помагаче, оне са даром управљања, те оне са даром говорења других језика.*

У наставку, 1. Коринћанима 13 видимо да љубав треба да буде главна нашим срцима и унутар Цркве у употреби духовних дарова. Ако љубави нема, испољавају се себичност, неред, завист, сукоби и проблеми.

Вођство

Бог успоставља вођство у Цркви. Јеврејима 13:17 каже: *Слушајте своје вође и покоравајте им се, јер они бдију над вашим душама као они који ће полагати*

рачун за њих. Зато гледајте да то чине с радошћу, а не с уздисањем, јер вам то не би било на корист.

„Чините једни другима“ у Новом завету

1. Предано волите једни друге из чиста срца (1. Петрова 1:22).
2. Волите једни друге братском љубављу (Римљанима 12:10).
3. Истичите се у међусобном уважавању (Римљанима 12:10).
4. Међу собом будите сложни (живите у миру) (Римљанима 12:16 ССП).
5. Не осуђујмо више једни друге (Римљанима 14:13).
6. Прихватајте једни друге, као што је Христос прихватио вас (Римљанима 15:7).
7. Поучавате и опомињете један другог (Колошанима 3:16 ССП).
8. Бодрите један другог свакога дана (Јеврејима 3:13).
9. Изграђујте се међусобно (1. Солуњанима 5:11).
10. Када се окупите да једете, причекајте једни друге (1. Коринћанима 11:33).
11. Једнако брину једни за друге (1. Коринћанима 12:25).
12. Љубављу служите једни другима (Галатима 5:13).
13. Не изазивајмо једни друге, не завидимо једни другима (Галатима 5:26).
14. Носите бремена један другог (Галатима 6:2).
15. С љубављу подносите једни друге (Ефесцима 4:2).
16. Један према другом будите добри и саосећајни (Ефесцима 4:32 ССП).
17. Праштајте један другог (Ефесцима 4:32).

18. Говорите једни другима речима псалама, химни и духовних песама (Ефесцима 5:19).
19. Покуравајте се једни другима у страху пред Христом (Ефесцима 5:21).
20. У понизности сматрајте једни друге већим од себе (Филипљанима 2:3).
21. Не лажите један другог (Колошанима 3:9).
22. Подносите једни друге (Колошанима 3:13).
23. Обилујете међусобном љубављу (1. Солуњанима 3:12).
24. Да подстичемо један другог на љубав и добра дела (Јеврејима 10:24).
25. Не оговарајте један другог (Јаков 4:11).
26. Не гунђајте, браћо, један против другог (Јаков 5:9).
27. Исповедајте своје грехе један другоме (Јаков 5:16).
28. Молите се једни за друге (Јаков 5:16).
29. Негујте узајамну гостољубивост (1. Петрова 4:9).
30. Служите једни другима даром који је свако од вас (1. Петрова 4:10).
31. Заодените понизношћу, да служите једни другима (1. Петрова 5:5).
32. Да перете ноге једни другима (Јован 13:14).

Знаци здраве Цркве

У књизи Откривења, поглавља 2-3, Исус даје конкретне поруке апостолу Јовану да их пошаље у седам цркава његовог времена. Из ових седам писама послатих у седам цркава можемо приметити карактеристику здраве Цркве у односу на нездраву. Ево шта је записано:

Анђелу цркве у Ефесу напиши: 'Ово говори онај који држи седам звезда у својој десници и хода међу

седам златних свећњака. Знам твоја дела, твој труд, и твоју постојаност, те да не можеш да поднесеш зле људе. Ти си искушао оне који себе називају апостолима, а у ствари то нису, и открио си да су лажљивци. Знам и то да си постојан и да си много поднео ради мене, а да ниси поклекнуо.

Ипак, имам нешто против тебе: изгубио си ону жарку љубав коју си имао у почетку. Сети се, дакле, какав си био пре него што си пао, покај се и чини дела која си чинио у почетку. У противном, доћи ћу к теби и уклониху твој свећњак с његовог места, ако се не покајеш. Ипак, ово чиниш добро: мрзиш дела николаита која и ја мрзим.

Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама! А победнику ћу дати да једе плод од дрвета живота, које је у Божијем рају.'

Цркви у Смирни: Анђелу цркве у Смирни напиши: 'Ово говори Први и Последњи, који је био мртав, али је оживео. Знам твоју невољу и сиромаштво. Ипак, ти си богат! Знам и за увреде који су ти нанели они који себе називају Јеврејима, али то нису; они су Сатанина синагога. Не бој се онога што треба да претрпиш. Ево, ћаво ће неке од вас бацити у тамницу да вас куша, и бићете десет дана у невољи. Буди веран до смрти, па ћу ти дати венац живота.

Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама! Победнику друга смрт неће наудити.'

Цркви у Пергаму: Анђелу цркве у Пергаму напиши: 'Ово говори онај који држи мач оштар са обе стране. Знам да живиш тамо где је престо Сатанин. Ипак, ти си ми веран и ниси се одрекао вере у мене ни у дане када је мој верни сведок Антипа био убијен код вас – где Сатана пребива.

Али има нешто мало против тебе. Наиме, имаи тамо неке који држе учење Валама, који је поучио Валака да наведе на грех народ Израиљев, да једу храну жртвовану идолима и да се одају блуду. Тако и ти имаи такве који држе учење николаита. Покај се, дакле, јер ако нећеш, доћи ћу ти ускоро, па ћу заратити с њима мачем својих уста.

Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама! Победнику ћу дати скривену ману и бели камен. На камену је уписано ново име, које не зна нико сем онога који га прима.'

Анђелу цркве у Тијатири напиши: 'Ово говори Син Божији, који има очи као ужарени огањ, а ноге као блистава бронза. Знам твоја дела, твоју љубав, твоју веру, твоју службу и твоју постојаност. Знам и да твоја садашња дела надмашују она пређашња.

Али имам нешто против тебе: допушташ, наиме, жени по имену Језавеља, која себе назива пророчицом, да учи и заводи моје слуге да се одају блуду и да једу месо жртвовано идолима. Дао сам јој неко време да се покаје, али она неће да се покаје за своје блудничење. Ево, баџићу је на постељу, а оне који блудниче са њом у велику невољу, ако се не покају за своја дела. А њену децу изручићу смрти, па ће све цркве знати да сам ја онај који испитује бубреге и срца. Ја ћу свакоме од вас платити.

А вама осталима у Тијатири, који не следите ово учење и који, по вашим речима, нисте упознали сатанске дубине, кажем: не намећем вам додатно бреме. Само држите чврсто оно што имате, док ја не дођем.

А победнику, ономе који до краја чини што сам заповедио, даћу власт над народима, да влада над њима гвозденим жезлом, и да их разбија као земљано посуђе.

Ту власт сам примио од свога Оца. И још ћу му дати звезду Даницу.

Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама!’
 Анђелу цркве у Сарду напиши: ‘Ово говори онај који има седам Божијих духова и седам звезда. Знам твоја дела. Називају те живим, а у ствари си мртав! Пробуди се и учврсти остале који су на умору. Нисам, наиме, нашао да су твоја дела савршена пред мојим Богом. Сети се онога што си примио и чуо. Држи се тога и покај се. А ако не будеш будан, доћи ћу као лопов, па нећеш знати у који ћу час доћи к теби.

Ипак, имаш неколико њих у Сарду који нису окаљали своју одећу; они ће ходити са мношћем обучени у бело, јер су достојни. Победника ћу обући у белу одежду и нећу избрисати његово име из Књиге живота, него ћу изјавити да ми припада пред мојим Оцем и пред његовим анђелима. Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама!

Анђелу цркве у Филадельфији напиши: ‘Ово говори Свети, Истинити, који има кључ Давидов. Што он отвори, нико не може да затвори, и што затвори, нико не може да отвори. Знам твоја дела. Ево, отворио сам врата пред тобом која нико не може да затвори. Јер, премда имаш мало силе, ипак си одржао моје учење и ниси се одрекао мога имена. Ево, доведићу неке из Сатанине синагоге који за себе говоре да су Јевреји, а у ствари лажу, јер то нису. Ја ћу учинити да дођу к теби и да се поклоне пред твојим ногама, па ће разумети да те волим.

А пошто си постојано одржао што сам ти заповедио, сачуваћу те од часа искушења који ће доћи на сав свет, да искуша становнике земље.

Ево, долазим ускоро. Држи чврсто оно што имаш, да нико не узме твој венац! Победника ћу учинити

стубом у храму свога Бога, те никада неће изаћи из њега. Написаћу на њему име свога Бога и име града Бога свога, новог Јерусалима, који силази са неба од мог Бога, и моје ново име. Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама!’

Анђелу цркве у Лаодикији напиши: ‘Ово говори Амин, Верни и Истинити сведок, узрок свему што је Бог створио. Знам твоја дела. Ти ниси ни хладан ни врућ. Да си бар хладан или врућ! Али пошто си млак, ни врућ ни хладан, избљубаћу те из својих уста.

Ти, наиме, говориш: „Богат сам и пребогат; ништа ми не треба!“, а не знаш да си јадан и бедан, сиромашан, слеп и го. Зато ти саветујем да купиш од мене злата жеженог да се обогатиш, и белу одећу да се обучеш, да се не покаже твоја голотиња, па да се осрамотиш, и лековиту маст да намажеш очи, те да прогледаш.

Ја корим и кажњавам оне које волим. Стога, буди ревностан и покај се. Ево, стојим пред вратима и куцам; ко чује мој глас и отвори врата, ући ћу к њему и вечерати с њим, и он са мном.

Победнику ћу дати да седне са мном на мој престо, као што сам и ја победио и сео са својим Оцем на његов престо. Ко има уши, нека слуша шта Дух говори црквама!’

Почнимо са позитивним странама овог одломка из Светог писма!

Ефес – дела, марљивост, разборитост, посвећеност

Исус је пре свега похвалио Цркву у Ефесу због њених добрих дела. Једно од обележја здраве Цркве јесте да је то Црква у којој људи служе. Исус није дошао да му служе, већ да служи, а здрава Црква следи његов пример. То је Црква од акције.

Друго, Исус је похвалио Цркву у Ефесу због њеног напорног рада и истрајности, односно њене *марљивости* и *дисциплине*. Још један знак здраве Цркве је да није духовно лења. Она не само да прима Божију благодат, већ и чини оно што Бог ради у њој и дозвољава Богу да ради кроз њу. *Са страхом и трепетом спроводите у дело своје спасење. Бог је, наиме, тај који чини у вама да желите и чините оно што је њему угодно* (Филипљанима 2:12-13). Здрава Црква наставља да расте и служи.

Треће, Исус је похвалио ефеску цркву због њене *способности расуђивања*. Нису слепо прихватили ништа и никога само зато што су дошли у име Христово. Испитивали су оне који су тврдили да долазе у име Христово и нису толерисали оне који су били лажни. Здрава Црква показује здраво расуђивање, јер схвата да нису сви који тврде да су Христови или да их је послао Христос, заиста то што тврде. Исус је у Матеју 24:4 дао и ово упозорење: *Пазите да вас ко не заведе*.

Четврто, Исус је похвалио Цркву у Ефесу због њене *посвећености*. Поднели су тешкоће због своје посвећености Исусу Христу, али нису *поклекли*. Здрава Црква не попушта под притиском нити компромитује своју верност Христу због противљења, тешкоћа или прогона. Она истрајава кроз противљење, тешкоће и изазове који долазе због повезаности са Христом.

Смирна – верност

Црква у Смирни није препуна изобиља и просперитета споља видљиво. Па ипак, Исус их је похвалио да су упркос својим *невољама* и *сиромаштву* духовно богати! Здрава Црква је верна

Црква упркос својим спољашњим условима или околностима.

Пергам - посвећеност

Исус је похвалио Пергамце што су остали верни ономе ко је Исус заиста упркос томе што живе тамо где Сатана има свој престо. Похвалио их је што се нису одрекли своје вере чак ни када је један од њих, Антипа, погубљен због своје вере у Исуса.

Тијатира - побожност

Исус је потврдио Цркви у Тијатири да зна њихова дела, љубав и веру, службу и истрајност и чињеницу да чине више него што су чинили у почетку. Здрава Црква показује своју оданост Господу својим делима и ставом. Здрава Црква такође расте у својој ревности и делима, и расте у својој истрајности и служби.

Сард - чистоћа

Иако је Исус исправљао Цркву у целини, рекао им је да зна да постоји неколико оних у Сарду који су му остали верни и да живе у послушности његовој Речи.

Филаделфија - истрајност

Исус је похвалио Цркву у Филаделфији због њихове истрајности у тренуцима искушења. Рекао је: Премда имаш мало силе, ипак си одржао моје учење и ниси се одрекао мога имена. Такође им је рекао: Пошто си постојано одржао што сам ти заповедио, сачуваћу те од часа искушења који ће доћи на сав свет, да искуша становнике земље.

Здрава Црква се држи Божије речи чак и када није популарна или када су верници због ње прогоњени. Они не поричу припадност Исусу, стрпљиво подносећи сва искушења и последице које то може имати по њихове животе. Можда се осећају слабима, али држећи се Исуса, они су јаки!

Лаодикија – смирење и страст

Исус није имао ништа позитивно за шта би похвалио лаодикијску Цркву. Због лажне сигурности у свом богатству, постали су арогантни, преварени, равнодушни и слепи у погледу свог правог духовног стања.

Здрава Црква, међутим, остаје зависна од Господа и ревносна за њега. Она не сматра да је материјално богатство исто што и духовно.

А сада негативне стране. Исповест и покајање су потребни унутар здраве Цркве.

Ефес – ‘Изгубио си ону жарку љубав’

Црква у Ефесу је све радила како треба. Исус их је хвалио за много тога. Међутим, једно им је замерио, то што су све своје активности почели да обављају само пословно. Изгубили су жарку љубав према Исусу!

Решење за овај проблем им је дато. Сетите се васине са које сте пали! Покајте се и радите ствари које сте радили на почетку. Морамо се сетити, покајати и обновити да бисмо повратили своју прву љубав и страст према Исусу. Упозорење овој Цркви је било да ако то не ураде, њихов свећњак ће бити уклоњен. Губитак жарке љубави према Исусу значи губитак ефикасности, плодности и утицаја.

Смирна – страх

Исус није имао никакву замерку за Цркву у Смирни, већ само охрабрење и подстицај да се не плаше онога што ће ускоро претрпети. Страх може паралисати и осакатити јаку, здраву и верну цркву ако нисмо пажљиви. Исус нас позива да се не плашимо већ да му останемо верни без обзира на цену и последице.

Здрава Црква је смела и храбра Црква у свом сведочењу о Христу. Потребно је да се молимо за смелост. Чак је и апостол Павле тражио молитву за смелост и храброст! Ефесцима 6:19-20 нам каже: *Молите се и за мене, да ми Бог да праву реч кад отворим уста, те да храбро обзнаним тајну Радосне вести. Ја сам њен посланик, иако у оковима. Молите се, дакле, да је одважно објавим, како и треба да говорим.*

Пергам – идолопоклонство и неморал

Унутар пергамске Цркве било је људи које је Исус укорио због идолопоклонства и сексуалног неморала. Живели су компромисним и светским животом. Учествовали су у активностима које су величале друге богове и понашање које је било сексуално неморално. Морамо се чувати од идола и од сексуалног неморала. Не треба да идемо путевима света око нас, већ да послушамо савет: *Преображавајте (се) обнављањем свога ума* (Римљанима 12:1-2).

Тијатира – толерисање лажних учитеља

Проблем у Цркви у Тијатири није био само у томе што су се људи бавили идолопоклоничким праксама и сексуалним неморалом, већ и то што је толерисала особу која је била одговорна за њихово

одвођење на странпутицу! Лажна учења и њихови учитељи, који воде људе у грех, не смеју се толерисати у Цркви.

Сард – духовно заспали

Црква у Сарду је имала *репутацију да је жива*, али Исус је рекао да је њено право стање да је *мртва*. Позвао их је да се *пробуде и ојачају оно што је преостало и што је на умору*. Такође им је рекао да треба да се *сете* онога што су чули, да то послушају и покају се.

Чланови здраве Цркве не само да слушају његову реч, већ је и примењују у пракси. Они, не само што тврде да је Исус Господ, већ су му, као Господу, и послушни.

Филаделфија – обесхрабрење

Исус није имао разлога да исправља филаделфијску Цркву. Уместо тога, охрабрио их је да се држе онога што имају, како им нико не би узео круну. Једно искушење са којим се цркве суочавају јесте да се обесхрабре и одустану због лицемера и лажова који их узнемиравају. Исус нас позива да не попустимо том обесхрабрењу, већ да наставимо да истрајемо и сведочимо о њему кроз врата која он отвара, упркос поступцима других.

Лаодикија – млака духовност (духовна равнодушност)

Лек за млакост налази се у делу текста који говори о овој цркви. Саветујем ти да од мене купиш у огњу жеженог злата – да се обогатиш; и белу одећу – да се обучеш, да се не показује твоја срамна голотиња; и мелем – да њиме намажеш очи, да прогледаш. Ја прекоревам и стегом васпитавам оне које волим. Стога,

буди ревностан и покај се. Ево стојим на вратима и куцам. Ако неко чује мој глас и отвори врата, ући ћу к њему и јести с њим и он са мном.

Здрава Црква је Црква која одолева!

Ово не значи да се здрава Црква никада не суочава са проблемима; већ да она превазилази проблеме са којима се суочава. Исус обећава велику награду онима који одолевају.

Док разматрамо обележја здраве Цркве, Дела апостолска 2:42-47 (ССП) нам дају слику ране цркве. Тамо пише: *Они се посветише апостолском учењу, заједништву, ломљењу хлеба и молитвама. Страх обузе сваку душу, а апостоли су чинили многа чуда и знамења. А сви који су поверовали били су заједно и имали све заједничко. Продавали су своја добра и имовину и делили свима, како је коме било потребно. Сваког дана су се истрајно и једнодушно окупљали у Храму. По кућама су ломили хлеб и заједно јели радосног и искреног срца. Хвалили су Бога и уживали наклоност целог народа, а Господ им је сваког дана придодвао оне који су се спасавали.*

Девет одлика здраве Цркве

- Посвећеност Божијој речи (Свето писмо)
- Међусобна оданост у Христу (Заједништво)
- Побожност при ломљењу хлеба (Причешће)
- Посвећеност молитви
- Страхopoштовање према Богу и деловању Божијег Духа
- Јединство и целовитост
- Великодушност, давање и пожртвованост
- Богослужење
- Људи се спасавају, а Црква расте

Црква у којој се људи посвећују испуњавању свог позива да буду Исусови ученици, који су посвећени Божијој Речи, једни другима, причешћу, молитви, давању и богослужењу, доживеће Божије благослове. Постојаће осећај страхопоштовања у његовом присуству. Свети Дух ће деловати на моћне и чудесне начине. Биће јединство у Христу. И Бог ће поверити Цркви оне које спасава! Нека његова Црква настави да се множи и расте здрава и јака!

ПИТАЊА ЗА ПРОУЧАВАЊЕ И РАЗМИШЉАЊЕ

- Шта си сазнао о цркви и шта је, заправо, она?
- Како се постаје део Цркве коју Исус гради?
- Које слике цркве су ти најзначајније и зашто?
- Када размишљаш о сврси Цркве, на коју треба да се лично више фокусираш?
- Која од изјава „једни другима“ ти се највише допала и зашто?

- Које позитивне аспекте Исусових речи укључених седам цркава сматраш истинитим за твоју цркву?
- Које укорје упућене седам цркава сматраш да су применљиви на твоју цркву и шта можеш да учиниш да се покајеш или помогнеш да се то промени?
- Које од девет обележја здраве Цркве видиш на делу у твојој цркви?
- Које од девет одлика здраве Цркве сматраш да треба побољшати у твојој цркви и како можеш допринети променама на позитиван и проактиван начин?

Free Digital Copy From ServeNow